

דברי הכפר

פ י כ ח ו ן ב א י ח ו ר

לא אמרו לי כשנולדת
שכל ימי חיי, מאותו רגע של שמחה,
שלא אחדל לדאוג.

כשנפלת ובכית ידעתי לנחם
בנשיקה ולנגב שתי דמעות
שמנות שהצלחת לסחוט מעיניך.

דימיתי מיני מחלות משונות
שעולם המדע לא הכיר,
שעולות היו לארוב דווקא לך.

במשך השלבים שלך
היו ענייך של מה-בכך;
הסתכלתי מרחוק ורצייתי
לייעץ ולעזור ונמנעתי לרוב,
כי כך חייב הילד-הנער ללמוד.

.א.א

מספר 872

ט"ו בסיוון תשמ"ד
15.6.84

כפר הנשיא
ע ל ו ן פ נ י מ
ל א ל פ ר ס ו ם

*** קצת באיחור - אך בכל זאת - חג שבועות עשינו לנו, בחן בחדר ובמידה מסוימת גם ברזמים - והכוונה היא למסורגנים, כמוכן לנו - החברים הפשוטים שבאנו אל המוגדר, היות זה טקס ופהפה, מאורגן בטוב טעם והרבה יוזמה, עם הדגש על חידוש ושינוי, הן כדי שמירה על העיקר. ביכורים הביאו כמעט מכל בית - לחם, חלה, לחמניות למיניהן, פרחים, זרים וכו'. במה מקושטת, ריקודים לפי התור של שבעת המינים, הקראות, מקהלה. וארוחה חלבית על הדשא לצלילי המוסיקה של א"י היפה. שלא היו די פלטות לכסות את המכלים וכשכבר מצאו, הרוח כמעט העיפה את הכול והעובדה שעגלה עם מגשים מסודרים להפליא "נשפכה" בדרך וש- ניתקו את הרמקולים לפני שהספיקו להודיע על ריקודים וכיבוד בחדר-האוכל - מי בכלל ידע כל זה, מלבד האחראים והתורגנים המסכנים?

*** שיחת "תיקון ליל חצות" עמדה בתחרות קשה עם התוכנית בטלביזיה, אבל כ-40 חברים התאספו במועדון והוויכוח על פער הדורות היה ער ולעניין.

*** למחרת יצא אוטובוס מלא וגדוש לפדס ולחולה. בפרדס אודי ו. הדגים לנו את ה"מכלסון" החדש - מין ג'ירפה עם צוואר ארוך-ארוך, שאפשר לכופף לזוויות ממש מסוככות - ועיון נפלא ללונה-פארק הבא! ראינו גם את ההרכבות היפות על עצי ה"פומליטה". כליבדו אותנו במיץ אשכוליות טבעי ועוגה ואפילו הכינו שי - שקיה עם פדי ואבוקדו! כל הכבוד והמון תודה לאנג'י, איתמר, אודי וצוות העוזרים.

העוזרים.
בחולה נסענו קודם לבוטנים ואח"כ לכותנה. קשה מאוד לתאר את ה"קו-נוע"
- מין פלא מפלצתי נהדר להשקיית שטח ענקי בו-זמנית. צריך לראות כדי להאמין.
מומלץ לגנבות, כי ניתן לתת מקלחות ל-50 ילד בבת אחת בלי כל קושי! תודה
לרזי ולאנדי אגם על ההסברים (ועל הגלידה) - והבייתה דרך כביש גדות עם הש-
קיעה. יופי של סיור!

- הגיעה השעה לברך את היוצאים לחו"ל:
- רובי גוטר, היוצא לאנגליה לשכועיים, במסגרת ביקור חיילים שנפצעו
- במלחמה אצל משפחות של הקהילה היהודית. ממש לגמרי במקרה המארחים של
- רובי הם בני-דוד של מוסי. עולם קטן!
- דרך צלחה גם לדוריס ו. העוזבת אותנו לזמן מה - עד לחנוכה. מלבד הבי-
- לויזם הרגילים של מטיילת בחו"ל היא גם תשתלם בשיטות "פילדלפיה" בארה"ב.
- בהצלחה, דוריס.
- גם פיליס נוסעת לאנגליה לשהות אצל בני משפחתה עד אחרי החגים.
- אינרין ונוקי מבקרים באירופה - בילוי נעים לכולם!

*** אסתר סולזמון יצאה לטיול אף היא - מבית-החולים בצפת הביתה לסוף-שבוע של חופש. איחולי החלמה לה ולשרה ניסים ששכבה כמה ימים בצפת עם "שבר". איך זה, לראות את כל זה פעם מן הצד של חולה, שרה?

*** ובשלב זה עברה כתיבת "מה נשמע" מאלזה לשלומית להשלמת הדיווח:

*** אלישע איבן-ברט אירגן לנו ערב בדואי על-הכייף-כיפק. האטרקציה היתה כמובן רעיה מפקיעין, שאם לא היו מפסיקים אותה בכוח, הרי שעד עכשיו היתה ממשיכה לאפות את הפיתות הדריזיות הדקות בתנועות קצובות ומיומנות ולא יא-מנות. אבל חוץ ממנה היתה גם רקדנית-בטן ידועה ושרנו "לֵינדה" ואלישע הוציא מכל הקהל הגדול רדרר גרובית מתגלגלת - - - יפה מאוד...

(מה בשמע - המשך)

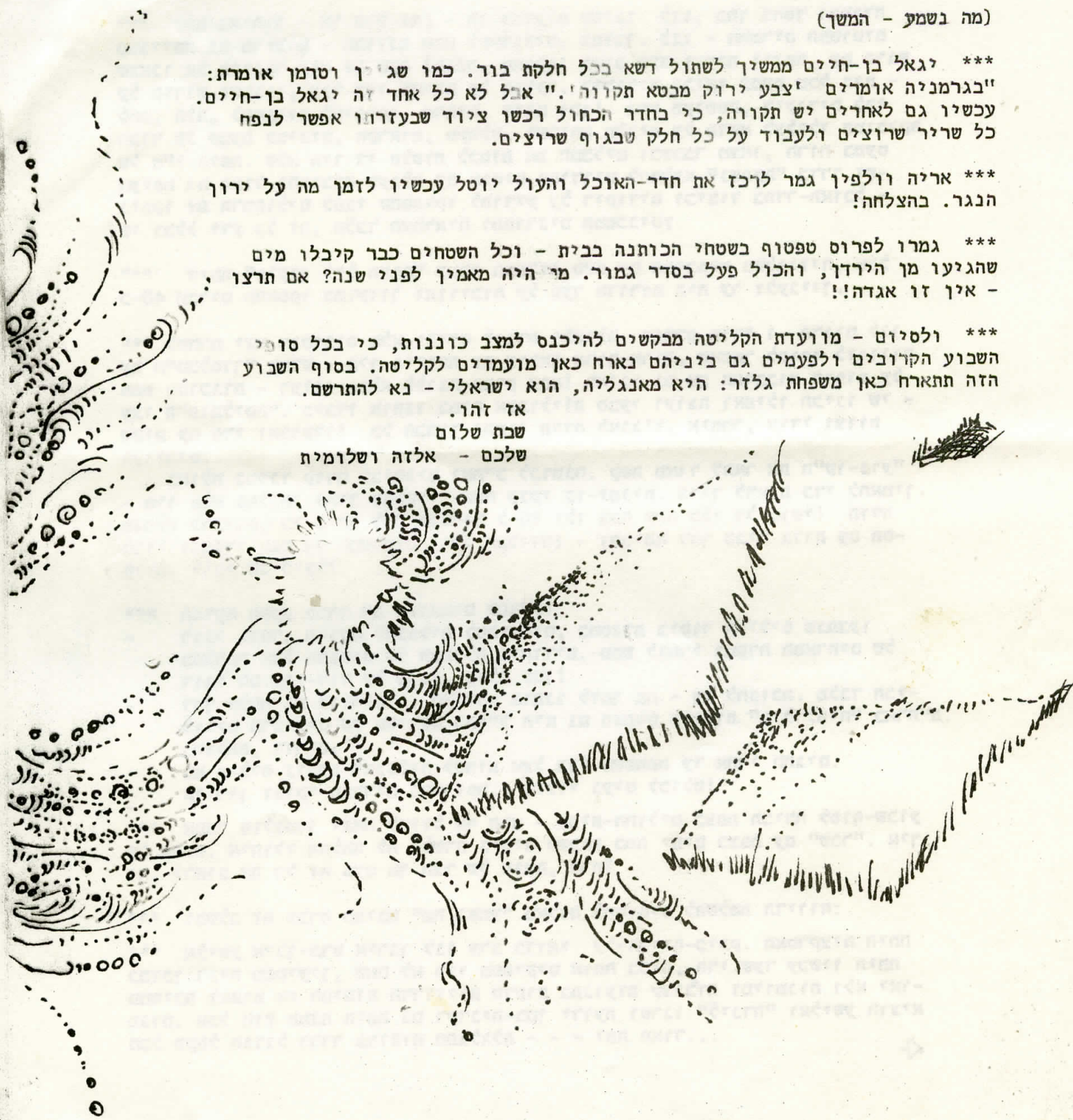
*** יגאל בן-חיים ממשיך לשתול דשא בכל חלקת בור. כמו שג'ן וטרמן אומרת:
"בגרמניה אומרים 'צבע ירוק מבטא תקווה'." אבל לא כל אחד זה יגאל בן-חיים.
עכשיו גם לאחרים יש תקווה, כי בחדר הכחול רכשו ציוד שבעזרתו אפשר לנפח
כל שריר שרוצים ולעבוד על כל חלק שבגוף שרוצים.

*** אריה וולפין גמר לרכז את חדר-האוכל והעול יוטל עכשיו לזמן מה על ירון
הנגר. בהצלחה!

*** גמרו לפרוס טפטוף בשטחי הכותנה בבית - וכל השטחים כבר קיבלו מים
שהגיעו מן הירדן, והכול פעל בסדר גמור. מי היה מאמין לפני שנה? אם תרצו
- אין זו אגדה!!

*** ולסיום - מוועדת הקליטה מבקשים להיכנס למצב כוננות, כי בכל סופי
השבוע הקרובים ולפעמים גם ביניהם נארח כאן מועמדים לקליטה. בסוף השבוע
הזה תתארח כאן משפחת גלזר: היא מאנגליה, הוא ישראלי - בא להתרשם.

אז זהו.
שבת שלום
שלכם - אלזה ושלומית

3.

פִּינֶת הַסֵּרֵט הַשְּׁבֹועִי בַּמִּזְצִי"ש

שם הסרט: "רגטיים".

במאי: מילוש פורמן.

תסריט: מילוש פורמן, מייקל וולר, ע"פ ספרו של דוקטורוב.

צילון: בערך 8 בסולם פלמה.

הספר "רגטיים" הוא קולאז' רב עוצמה של אירועי ראשית שנות ה-20 של ארה"ב. הסרט מעצם היוזם מדיום שאיננו יכול להעביר אל המסך את כל רוחב היריעה של האירועים המוזכרים בספר, נאלץ לבחור בספור מרכזי מתוך הספר כשלד נושא של הסרט. הבמאי והתסריטאי של הסרט, קרי מילוש פורמן, בחר בספורו של פסנתרן הרגטיים - הכושי קולהאוז ווקר - ומאבקו העיקש בחברה הגזענית כנושא העקרי של הסרט.

ווקר נלחם בשתי טחנות רוח אמריקאיות - בית המשפט והחברה הגזענית - מלחמה חסרת פשרות. הספור על קולהאוז מבוסס על ספרו של הסופר הגרמני, היינריך פון קלייסט, "מיכאל קולהאס", שהוא ספורו של סוחר סוסים בשם מיכאל קולהאס, שבעקבות השחתת שניים מסוסיו המובחרים בידי אצילים פיאודלים, הוא מכריז מלחמת חורמה בשם הצדק נגד כל החברה הפיאודלית, ובשם הצדק אינו חדל ממאבקו עד שהוא הורס ומשמיד הכל.

מילוש פורמן הוא במאי צ'כי החי כיום בארה"ב. ("אהבותיה של בלונדינית", "נשף מכבי האש", "שיעור"). יש לו מגע יד של אירופאי המשוחרר מהקיצ' האמריקאי. בטעם רב, בהומור ובחמימות אנושית, שהם עיקר כוחו, הוא מעניק לסרט ארומה שלא יכולה היתה להתקבל אילו בוים הסרט בידי במאי יליד ארה"ב. לכו לראות את הסרט. ועוד בקשו עמנו. אנא, בעוזבכם את הדשא, דאגו לא להשאיר אחריכם את שרידי הנאתכם. איספו את בדלי הסגריות, הניירות ושיירי האוכל והשאירו את הדשא נקי אחריכם, להנאת כולנו.

1. הסרטים

הינני לבין עמנו

מי שטרם לבוא לשיחה שהתקיימה כליל חג השבועות - והיו 37 חברים מכל הגילים שאכן עשו - שמע הרבה הגיגי-לב, הרבה סימני שאלה ולא מעט "אמנם אנחנו חברה טובה, אבל..." "האבל" הזה היה משותף לכל הדוברים ולכל הגילים והוא מעיד על חוזר נחת מן הרוחות המנשבות ביישובנו.

היעדום של בני הנוער - שחלק ניכר מהם נסע לחורשת טל למופע "שיר היונה" ולא מעט וברים שלא רצו לוותר על תוכנית שמואל רודנסקי בטלביזיה - פגע בהש-תתפות. גנ כאן יש סימנים מדאיגים: האם מידת ההשתתפות בכל דבר רציני תלויה מעתה כמה שיש או מה שאין בטלביזיה? האם מזפר המשתתפים באסיפה תלוי באיזה סעיף של אספקה - קרי תוספת תקציב, טלביזיה צבעונית, ג'קוטי...?

מבין אלה שדיברו על בעיות הקשורות בהשקפת עולמם של בני הנוער היו כאלה שטענו, שהבעיה העיקרית - בעידן הלינה המשפחתית - היא חוסר מעורבות ההורים, נמוכך החיובי, בנעשה בחינוך. מי שמשלה את עצמו, שתפקידו כהורה הוא לספק קצת פינוק (חצי שעה אהבה בבוקר והחלפת "טיטולים" פה ושם) ומשאיר את השאר בידי מורים ומטפלות, חוטא חטא שלא יכופר.

יש חורים בקיבוץ זה, שאני מכיר מתוך מפגש מקרי בדרך לעבודה ויש כאלה שאני יודע שהם חברים, כי עדיין מופיע שמם באיזה תא-דואר - פרט לזה הם לא מורגשים. אין אשליה: חברי קיבוץ הם כמו כל שאר בשר ודם, אבל זה שבחרו בצורת חיים זאת היה צריך להטיל עליהם חובת מעורבות-השתתפות.

הצרה היא שיש כאלה שיקראו ויגיבו: "שוב הוא מקטר, שוב הטפת מוסר, מי הוא שיסביר לי נה זה קיבוץ?" ויש כאלה שיהנהנו ויפתרו את הבעיה ב"אילולא התוכנית י"ל רודנסקי והסרט שהיה אחרי זה ותוכנית הספורט מלבנון... בוודאי הילי, מגיע לחצי שעה".

המלחמה בסמים

יש ב'ודאי וברים, ששמעו על החלטת קיבוץ שער-הגולן לסלק חמישה חברים בני משק שלקחו נמים ולשלול את חברותם בהערצה, ויש כאלה שב'ודאי הגיבו במשפט כמו "איזו גישה אכזרית ובלתי-מתחשבת".

מקורות המידע שבידי כותב שורות אלה מאשרים, שלא נעלם נגע הסמים מחברתנו ואם זה נכון, הגיע הזמן שנעשה יותר מסתם "לדבר איתם ולשכנע אותם".

אין זפק שהתופעה קשורה בפשע - הצורך למצוא כסף לקניית הסם מביא לגניבות, וגם זו תופעה שקיבוצים אחרים נאלצו להתמודד איתה, ומביאה לגישה של משיכת כתף או של השלמה או של "לבן משק הכול מותר".

היות והיום הידיעה הברורה על מה שאסור ומה שמותר מעורפלת ביותר, לא נצליח להיות חברה מוסרית יותר אלא במידה שנצא למלחמת חורמה בנגע.

נעלם סימני-היכר

אחד מסימני-ההיכר של הקיבוץ היה חיי התרבות והנכונות לשמוח ביחד. היום, בעידן הטלביזיה, תוכניות "בירה ומתנדבת", מפגשי זלילה על דשאים (קומזיץ לאלה שנטלו חלק בקבוצת הורגי הג'וקים בעונה האחרונה, מקום רביעי בליגה האזורית; מסיבת פרידה לעושי החורים בקירות הבתים - ועדת היישוב תדון על מטרת החורים בקרוב). אין לדבר על היחף. כליל שבת לפני שבועיים נערך חידון על הנושא "ירושלים". היו אולי 50-60 איש, מנער ועד מקבל מזגן,

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

שבאו להשתתף. אני איני אוהב חידונים ובדרך-כלל בוויח אחרי השאלה הראשונה, אבל מרוב בושה ולכבוד האיש שהוזמן לערוך את הערב (לא חשוב אם קיבל תמורה נכבדה) נשארתי, וגם נהניתי.

איפה אתם הייתם? האחריות על המשקפיים מדיעה, שאזל מלאי המשקפיים המרובעים לאלה שסובלים ממחלת צפיה ממושכת.

א ר י ק

וצדק לפול...או המערך הנפס האש קטן

אחד מסמניה של רפובליקת ויימאר היה סלחנותה של המערכת המשפטית למעשי טרור ופשע של הימין הקיצוני - מול החמרה בעונשם של המיגזרים הנתפסים כח-לשים בחברה הכוחנית החדשה.

הנמנום הפוליטי ששרוי בו המערך כ-30 יום לפני הבחירות מזכיר את היפה-פיה הנרדמת יותר מאשר מפלגה באופוזיציה, השואפת לשוב לשלטון.

אזרח ישראלי ערבי, שסטר לילד יהודי, נדון לשנת מאסר. אזרח ישראלי יהודי, שהוביל משאית עם 50 מוקשים, קיבל 11 חודשי מאסר בפועל. מהמערך ברמה של המובילים - קרי פרס, רבין נבון, אין תגובה (לא רוצים לקלקל את הבחירות).

עוד לפני כמה חודשים אפשר היה לשמוע את פרס ורבין מדברים על החובה לצאת מיד מלבנון. היום הם מלהזכיר, לא קול ולא הגה. אולי במצוות המפרסם?

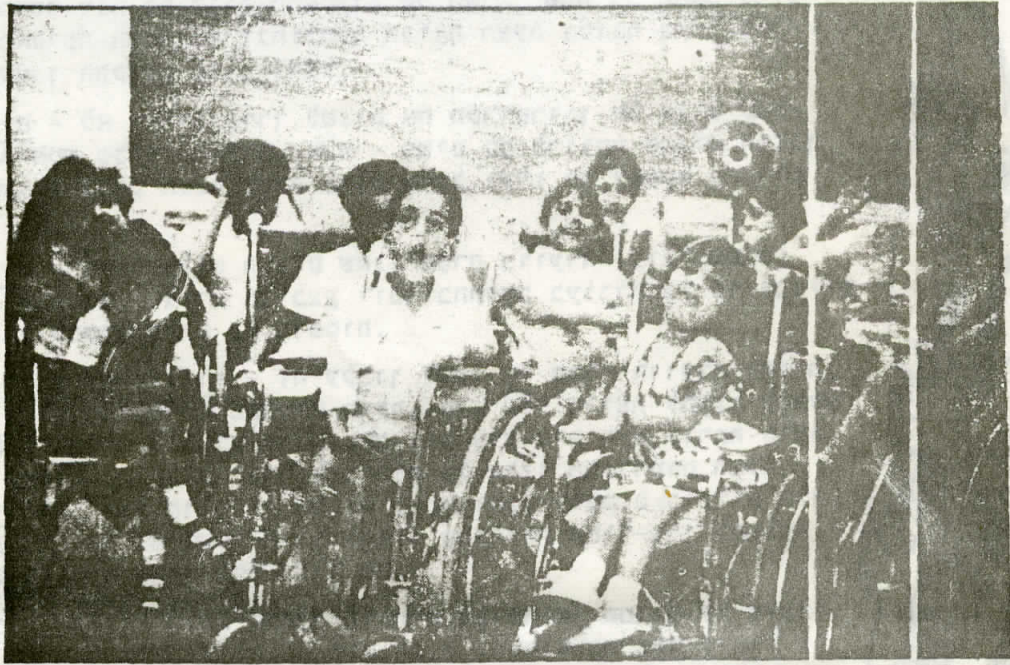
אם לפני כמה חודשים אפשר היה לחלוב (בעמל רב, אני מודה) כמה מילים נחרצות נגד ההתנחלויות והטרור היהודי לתפארת מדינת ישראל, היום לא תשמע ציוץ. מהמערך שור לא גועה ועוף לא מצפץ. רק המערך עומד מנגד בשקט ומביט אילם.

תנשמו טוב את אוויר הפסגות הזה. זהו אווירה של מדינה נטולת אופוזיציה. ואם כך מריח שקט תעשייתי, אז מי צריך דמוקרטיה? כאשר אופוזיציה אחראית תופסת "ראש קטן", כדי שלא ישימו לב אליה ואז אולי היא תיקח את הבחירות, אז אחרי הבחירות היא תישאר רק עם האולי.

מה שיותר בטוח - שהשקט התעשייתי הזה רומז על כוונת התאחדות עם הליכוד אחרי הבחירות, אם כקואליציה ואם כממשלת אחדות לאומית. מכאן שקול למערך הוא קול נטו לליכוד. עלו והצליחו, על הבורח לא תצליחו לעבוד. ואולי כן.

ד ו ד ו

אלה אליון חוליה אליון

זכרונות

לפני שנה בערך הופיעה בעלון כתבה שפתחה במילים "מי שמע את השם אליון?" אלה ראשי תיבות של 'אגודה לילדים נכים' ונסתיימה במילים "מיבצע כזה לא קל, אבל אני לא חושבת שהוא מעל לכוחותינו."

בבכר, ניסינו הצלחנו. גם זכינו לחודיה לא רגילה וגם הענקנו לעשרה ילדים חוויה, שהזינה אותנו בין כותלי בית החולים במשך השנה כולה. הגזמה? לא - עובדה. מי שביקר אצל הילדים במשך השנה התקבל כבן משפחה אהוב והמשפט העיקרי שנשמע היה: "כשנבוא לקיבוץ בקיץ - - -"

השנה אין צורך בהסברים רבים. בקיצור: הנהלת "אליון" פנתה אלינו בבקשה לקבל השנה, אם אפשר, 14 ילדים. זאת אומרת 14 משפחות, שיתנדבו לארח ילד במשך שבוע ימים בשעות 17.00-20.00. רחל א. ואני התחלנו לפנות אל משפחות מתאימות - במיוחד אלה שאירחו ילדים לפני שנה. רבים נענו. אבל יש מילואים, יש (להבדיל) נסיעות לחו"ל, חופשות, השתלמויות ומה לא, וחסרות מספר משפחות.

תאריך הקליטנה (כמעט סופי) 12-19 באוגוסט. אני בטוחה שיש משפחות, שלא חשבו לפנות אליהן, המוכנות להשתתף באירוח - אם לא לשבוע שלם, אולי למספר ימים. גם נשמח לקבל הצעות עזרה בתחומי הבידור (וגלינה בגיטרה, עורב שקופיות, ארגון משחקים או חוג).

אל תכעסו אם גנו בסיום אצטט את עצמי! "גם מי שהשקיף רק מרחוק, התרשם עמוקות משמחת החיים ועוז-רוחם של בני-אדם קטנים אלה. למדנו מהם רבות. כסי- כום: שבוע מפרך, מלא סיפוק. הזדמנות נדירה לגלות את הפנים האמיתיות של החברה."

אני בטוחה שפני החברה האמיתיות יתגלו גם השנה.

א נ ג ה

במה תשובות לדוד

ועדת החברה, כאשר דנה בתוכנית ההשקעות של השנה, שמה לב מראש לרוב הטיעונים שנשמעו באסיפה-האחרונה ובחוכמתה הביאה הצעה נכונה בקשר לטל-ביזיות ומזגנים, שאכן התקבלה ברוב גדול.

בעניין המזגנים - לא ראינו צורך לשנות את הקריטריון של הגיל שעל-פיו אנו מספקים זה חמש שנים מזגנים, אלא - בשים לב לרווחה שמביא המזגן לחיי החברים - הצענו לספק השנה מספר כמעט כפול וע"י כך לספק לחברים יותר צעירים.

בעניין המרפסות - במשך שלוש השנים שאני משרת בוועדה (כולל השנה) בנינו ונבנה כ-65 מרפסות. גודל המיבצע יובן בהתחשב בעובדה כי עד לבניית בפרדיזקטים לא נהגו להקים בתים עם מרפסות.

בעניין הטלביזיות הצבעוניות - זה עלבון לשכל של חברי הוועדה להניח, כי רק העובדה שקיימים כבר כ-40 מקלטים כאלה, היא אשר הביאה להצעה לספק לכל החברים. אמנם אי-אפשר להתעלם מהם. טלביזיה צבעונית היא נורמה היום בקיבוצים, בארץ ובעולם ומבלי להיגרר לוויכוח על איזו מהנורמות האלה מתאימות לנו ואיזו לא, אני קובע כי אם יש באפשרותנו לספק טלביזיות אלה, אנו צריכים לעשות כך. מה גם שקשה היום להשיג טלביזיה שחור-לבן להחלפה או לאספקה לחברים צעירים שאין להם בכלל מקלט.

ובאשר לתקציבים. אינני חושב שהחבר הוותיק מקופח או שמגיע לו פיצוי. להיפך. כאשר הוא מתבונן בקיבוץ היום, הוא יכול להתמלא בהרגשת סיפוק על הישגיו החומריים והחברתיים, אלא מה לעשות והגיל עושה את שלו והחיים עושים את שלהם וגם אם הבנים שלו נשארו בקיבוץ, אז יש בנים בצבא ויש נכדים ויש אחיינים, ובכלל המשפחה התרחבה והתבגרה וקשה לדרוש מחבר בגיל 60 ומעלה אותה הסתפקות במועט שהוא חי בה עד כה. במיוחד קשה הדבר, כאשר הסביבה אינה חיה כך. למעשה היום אין כמעט ביטוי לעניין הוותק. לא בשיכון, לא בטלביזיות וגם לא במזגנים, לכן בסעיף אחר בתקציב נתנו לעניין זה ביטוי צנוע.

ברור לי כי לא כל הוותיקים הם באותו מצב ויש בוודאי חברים שעליהם האילוצים שהזכרתי אינם פועלים. יתכן גם שלא היה צורך לתת תוספת כזאת לחברים יותר צעירים - מה שברור הוא כי עניין התקציבים עבר אין ספור דיו-נים בוועדת החברה, במזכירות ובמספר אסיפות ובסוף אושר.

צריך לקבל את הדין. אפשר כמובן לשחק תפקיד של קאסן - הרוצה יכושם

לו.

ובסוף לעניין האקולוגיה - באמת, היינו צריכים למנוע כניסת הטלביזיה הצבעונית הראשונה והשניה. אבל פיספסנו. אני בוכה על כך יחד עם דודו ומקווה שלמדנו לקח. אבל מה הביקורת בעניין התקציבים? הרי בדיוק את זה עשינו, טיפלנו בחריגים, כאשר החריג הוא החבר הנמצא בקיבוץ מעל לשלושים שנה והגיע למצב שחייבים לטפל בו.

מה שלדעתי הורס את האקולוגיה החברתית שלנו הוא כאשר קם חבר באסיפה ואומר דברים כגון "יש הלוך-רוח בחברה..". או "יש הרגשה אצל חברים" ולא אומר "אצלי יש הלוך-רוח או הרגשה כזאת...". השימוש בהכללות מפוקפקות ואנונימיות מן הסוג הזה הוא דבר פסול בעיני ותמיד מעורר בי חשד לכנות

(כמה תשובות - המשך)

מניעין של הנזק להן. מותר לנו לצפות מחבר המתבטא ללא קושי באסיפה ובכלל, כי יהיה אחראי על דבריו שלו עצמו ועל הרגשותיו שלא עצמו וישמור על מעמד האסיפה והמשתתפים בה.

בדמה לי כי: ארכתי מעט, אבל בכל זאת אני חייב עוד כמה משפטים לסיום. המתבונן בפעילות ועדת החברה במשך שלוש השנים האחרונות יכול אולי להתרשם, כי אכן טיפלה בעיקר בבעיות של חברים ותיקים והזניחה בעיות אחרות. יתכן. אז בבקשה - בייתי פתוח ואני מחכה לחברים החושבים כך שיגיעו אלי ושלא נז-דקק ל"הלכי-רוח" מן הסוג שהזכרתי. דבר אחד בטוח - גם חבר צעיר יהיה פעם ותיק ואז בתור כזה ייהנה מאותה עזרה שאנו כה נאבקים עליה היום - אבל כמובנת מאליה.

ג' ר

XX

חברותי חברים חברים

הי הו, ותיק נכבד. כמה כינויים צברת במשך 35 שנות

חברותך בקיבוץ?

חלוצ, סוציאליסט, חולם, אידיאליסט, ציוני, חבר

ועכשיו התווסף לך גם "מקופח".

טוב - נו - מתי שאלו אותך איך לכנות אותך ואם בכלל

שאלו אותך, אם הנך מרגיש מקופח.

ני ני ני... איזו הכללה!

אם אני מקופחת, האם אתה מועדף? האם עדיף להיות

מקופח מועדף מאשר מועדף מקופח?

הי, הו - איך אוכל להיות מקופחת אם תוקנה הרגשת

הקיפוח שלי - הו הו, אני מבולבלת.

השנים חלפו ביעף, כציפור חולפת על פני האדמה

ופתאום זה קרה - - - איך זה קרה שנפלה עליך.

כך פשוט נפלה עליך העובדה שחלומך לא התגשם

ושכרך לעמלך שנהפכת למקופח. לא מייבש ביצות,

בונה בתים, חורש שדות, מפריח שממה, מגדל דור

חדש, אלא מקופח - ני ני וְהִי הוּ דוּ, דִּי, רוּ

דִּי רוּ דִּי דוּ.

רחל אבידור

חג הביכורים

חג הביכורים זכור לי מהילדות כחג מלא צבע וירק, פירות ופרחים ותהלוכה אינסופית של טרקטורים, עגלות ואפילו הקומביין הגדול, כשהם מקושטים להפליא בירוק-ירוק.

אנחנו - הילדים - בחולצות לבנות, על ראשינו זרים יפיפים, ובידינו טנאים קטנטנים מעשה-ידינו בגן או הכיתה, ובתוכם ירקות ופירות (מהמטבח ...), וכולנו נרגשים עד דמעות.

והטקס בו מקדיש מרכז המשק את כל ביכורי הענפים שהועלו לבמה קדוש לקק"ל (תמיד תהיתי האם המשק אכן מעביר את התרומה לקק"ל ...), והריקודים של הבנות בלבן עם מגשי הנצרים הגדולים העטורים בפרחים, או לחילופין - ריקודי הזוגות בבגדי המחול הסגנונים.

החג, כפי שנקבע בזכרוננו, היה חג חקלאי בעיקרו - חג הביכורים. ואכן, המשק החקלאי שלנו כלל אז תפוחים ושזיפים, אגסים ואפרסקים, שעמדו בראשית סיון בביכוריהם, ואם הביאו גם דג שמן או כדי חלב וטלה צמרירי, ענף כותנה מוריק או מצמדי מתכת - הרי היה בכך משום נסיון לשלב מסורת-משכבר של העלאת ביכורים עם הליכה-ברוח-הזמן ושיתוף כל הענפים בחגיגה.

עם חלוף השנים עבר החג הרבה גלגולים והיינו עדים לנסיונות שונים לשוות לו דגשים אחרים: חג הקציר, חג בסגנון אזורי וכו'. ברוב המקרים חשתי עצב מסוים על כך שהחג שידענו לחוג בכל כך הרבה שמחה ושותפות של כל הצבור, הופך להיות נמשהו "לא חגיגי"; אלמנטים רבים ויפים הושמטו ומדי שנה הרגשתי שמרוב רצון לחדש ולהוסיף תכנים לחג, רק התרחקנו ממסורת יפה שיצרנו לעצמנו, והחג הולך ופוחת ...

גם השנה צפיתי בחרדת-מה לחג, כשברקע הזכרונות היפים מימי הילדות, וכמו להזגיש את השוני בין הימים של אז והיום, באה רוני הביתה וסיפרה שעליה לראיין אותנו על "כיצד חגגנו את חג הביכורים בילדותנו". הזכרונות צצו וזרמו ...

אז למה אני מספרת כל זאת?

כדי לומר שהשנה הרגשתי שוב הרגשת חג של ממש, מרות השוני העצום, באופן שבו חגונו את החג.

נראה לי שהעברת הדגש לחגיגה עממית בהקף רחב כאשר מירב הצבור נוטל חלק פעיל בהבאת "ביכורים" פרטיים, וטקס חביב נערוך בטעם בשילוב של צליל ומחול ואומר עם ארוחת פיקניק במסגרות משפחתיות - כל אלו תרמו ליצירת אוירה חגיגית ותחושה של שמחה משותפת, ועל כך המון תודה ליוזמים ולעושים.

ומשאלה צנועה - אולי נחדל מעריכת נסיונות ונקבל את אופן עריכת חג השבועות כפי שהיה השנה כתחילתה של מסורת חדשה.

דליה וגנר

חוקה אחרת הכחול

לאור ההתלכדות הרבה של חברים (וחברות) מכל קשת הגילים לעבוד ולעמול בחדר הכחול, נקבעו הכללים הבאים:

- (1) החדר יהיה פתוח יום יום מ-15.00 ועד 21.00 ובשבת מ-16.00 עד 21.00.
- (2) בכל יום יהיה אחראי לפתיחה, סגירה וסדר.
- (3) החדר פתוח לכל אחד מגיל 15 ומעלה (מתחת לגיל זה רק בלידוי מדריך מוסמך).
- (4) השימוש במיתקנים בלבד מלא בלבד או ע"י הנחת מגבת על דרגשי האימון. אין להשתמש במיתקנים בגדי-ים רטובים.
- (5) על כל אחד חובה להחזיר את הציוד למקומו ולשמור על הנקיון.
- (6) במיוחד בשלב הראשון יש להיזהר מגרימת נזק גופני ע"י שימוש לא נכון במיתקנים.

(7) רשימת האחראים (לפי ימים):

יום א'	- ג'רמי
יום ב'	- נתן בן-אבי
יום ג'	- חגי דעידן
יום ד'	- קרול לופוב
יום ה'	- דוד אלמן
יום ו'	- דוד דיבון
שבת	- דוד דבולט

נמסר ע"י אדי

מנצח צד וצד

ואהבת דעך כדך

קצת בהימור ואולי בצחוק אני קורא את הכותרת "חסידי גור חבטו בח"כ פורוש". הנה אוהבי הצדק והדת שוב הפגינו את רמת המוסר והמסר החבטתי: "כי מציון תצא ונורה".

נכון, לא בכל יום אנו זוכים לביטוי כה ין ואמיתי של מיליצגי הדת, כדוגמת מקרה זה. אך לאחרונה חסידי ה"צדק" והתורה רואים בתורה דבר מקדש את המטרה. ומהומות בפתח-תקוה בערב שבת הן דוגמא לכך.

מה עוד לא נעשה כדרך להכנסת הדת במדינה ושיפור ערכינו "השפלים" (חי-לונים) - גם נסיעות לחו"ל משלמים, את טיסות "אל-על" בשבת מבטלים, את האוטובוסים משחקים עד אחרי צאת השבת.

וראו פלא פלאים, אנחנו מיום ליום מתקרבים אל שורשי הדת ורק נותר לנו להודות לאל שאנו איננו נטמעים בין גויי הארץ ומוצאים את האור.

בעוד חניכי התורה יושבים בישיבות ומצילים את עם ישראל מכליון, בנינו שומרים בלבנון ומבזבזים את כספי המדינה וחיהם.

על-פי טיעון זה אולי מוצדקת מסירת חתיכת העוגה לידי שומרינו בישיבות, אחרי הכול הם מקבלים עבור שירותם רק 900 מליון שקל, ואילו מלחמת לבנון מסתכמת ב-900 מליון דולר. היכן הצדק והשוויון היהודי ??

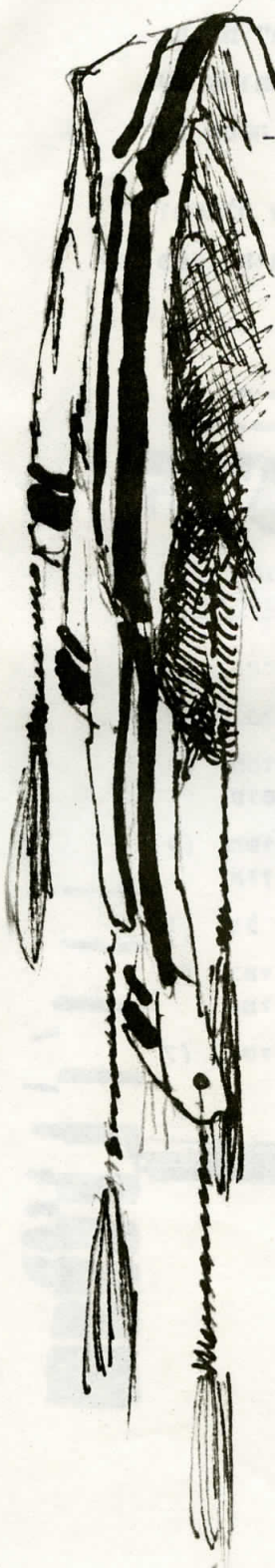
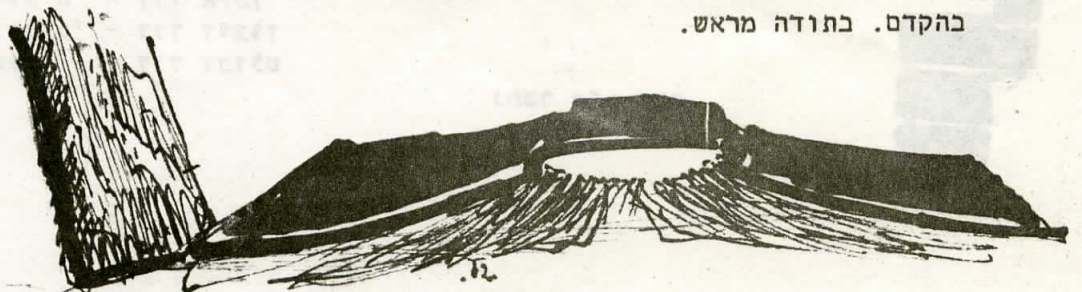
אם תרשו לי לסיום לחזור לכתבה שהתפרסמה ב"הארץ", הרי לא יהיה זה הוגן מצידו לא לציין ש"כ-50 מחסידי גור, שתקפו את הכב מנחם פורוש, עשו זאת רק עם צאת השבת". לבל נחשוב שהמדובר כאן בכופרים בדת, אלא כיראי שמים, אוהבי הכריות והדת.

כל טוב

יניב ב"י

נ.ב.

במידה ויש למישהו חליפה שחורה וקפוטה שאין לו צורך בהם, אנא יצור קשר בהקדם. בתודה מראש.

המרכז האוניברסיטאי הקיבוצי • המכון לחקר ולימוד הקיבוץ והרעיון השיתופי
The University Centre of the Kibbutz • The Institute for Research of the Kibbutz and the Cooperative Idea

שלוש מאות מלה על:

יעילותם של ביקורי בית במערכת הבחירות
מתוך מחקרי המכון לחקר הקיבוץ

עם תחילתה של מערכת הבחירות הנוכחית פרץ מחדש הוויכוח בין מחייבים לבין שוללים של ביקורי בית של חברי קיבוצים, בישובים אחרים, כמכשיר יעיל בקביעת עמדה והצבעה של המבוקרים. ויכוח זה כבר ניטש בעת מערכת הבחירות הקודמת. אז טענו השוללים כי הופעתם של חברי קיבוצים בבתיים של בוחרים פוטנציאליים בשכונות הערים תביא להצבעת מחאה "ירועמת" כנגד המערך וזאת בשל התנגדות שמעוררים חברי קיבוץ אצל רוב היבור שאינו חומך מוצהר של המערך. המחייבים את ביקורי הבית אימצו טענות הפוכות: כיוון שמפגש פנים אל פנים עם מצביע פוטנציאלי, שאיננו מחויב כבר להצביע עבור מפלגה אחרת, יש לו השפעה רבה על קביעת עמדתו ונטיית ההצבעה שלו. וכיוון שסקרים של אותו זמן הראו כי רוב הציבור דווקא אוהד את התנועה הקיבוצית, מאמין בה ורוצה לראותה משפיעה יותר בתחום הפוליטי - רצוי מאוד שפעילותם הפוליטית של חברי קיבוצים לקראת הבחירות תהיה בעלת דגש של ביקורי בית.

כמו בנושאים רבים אחרים גם ויכוח זה ניטש בלהט בלא שתהיינה בידי צד זה או זה עובדות וממצאים ממשיים וישירים לתמיכה בטענותיו. וכפי שקורה בנושאים רבים אחרים המציאות בשטח היתה מעין פשרה בין הדעות המנוגדות: הדגש על ביקורי בית ניתן רק בשבועות האחרונים של מערכת הבחירות ורק באופן חלקי.

כיום המצב שונה. ידע שהצטבר על בסיס מערכת הבחירות הקודמת מצביע באופן חד משמעי כי דגש על ביקורי בית בערים הגדולות היתה לו השפעה משמעותית על תוצאות הבחירות ב-1981.

בניתוח של נתוני ההצבעה בשכונות וקריית באזור חיפה רבתי ב-1981 ובהשוואה ל-1977 שנעשה על ידי חוקרים במכון לחקר הקיבוץ התברר כי ככל שגדל שיעור בתי האב שזכו בביקור בית בשכונה או קריה כלשהי, כך עלה שיעור ההצבעה למערך וכן עלה שיעור ההצבעה למערך ב-1981 בהשוואה ל-1977.

בניתוח אחר של נתוני ההצבעה בעיר אחת, אך במספר מצומצם של קלפיות, התברר כי באותן קלפיות בהן היו ביקורי בית בהיקף ממוצע של כ-30% היתה ההצבעה של כ-45% לטובת המערך. בקלפיות אחרות באותה שכונה היכן שרק 18% ביקרו ביקורי בית הצביעו עבור המערך כ-30% בלבד.

מסקנת החוקרים היתה כי אכן לביקורי הבית היתה השפעה על הנטייה להצביע עבור המערך. חשיבותם היחסית של ביקורי הבית בין כלל התופעות המסבירות את שיעור העליה בנטייה להצביע עבור המערך, נאמד בכ-10%.

שימו לב!

על הבחירות לכנסת ה-11

בבחירות לכנסת ה-11, שתתקיימנה ביום ב' 23.7.84, אפשר להצביע אך ורק באמצעות תעודת זהות. אבקש מכל החברים לבדוק, אם התעודה הנמצאת ברשותם במצב סביר - החלפת תעודות בלדיות נעשית חינם, צריך רק להגיע אלי עם 2 תמונות ולחתום על טופס בקשה; כמו כן גם לקבלת תעודה חדשה עבור אבודה. אין אפשרות להצביע עם תעודה קרועה או ללא תמונה.

אפשר לבחור רק במקום הרשום ככתובת בתעודת הזהות, ולכן יש להיות בבית או להגיע אליו ביום הבחירות - יוצאים מן הכלל הם החיילים בסדיר או במילואים, שיכולים להצביע במחנות הצבא. אין גם אפשרות להצביע בחוץ-לארץ (פרט לימאים) או בנציגויות שלנו בחו"ל.

אשמח למסור פרטים נוספים לאלו שיפנו אלי.

יצחק עדר

משרד הפנים - כפר הנשיא

נסיעות לראש-פינה

נסיעות לר"פ יוכרו כנסיעות נהג תורן רק אם עברו דרך סידור התחבורה; כל נסיעה שאינה עומדת בתנאי זה תיחשב כפרטית.

א י ז י

ל ה ו ר י ב י ה " ס ה מ ק ו מ י

קייטנות כיתות א-ה וכיתת "שיבולת" מתוכננות ל-29.7 עד ה-3.8.

קייטנת אלי"ן במשק תיערך ב-12-19 באוגוסט. על מועדי מחנות החטיבה ופעילות הנעורים תבוא הודעה נוספת.

נורית

נכחו: ארזין, אירית, מכאל ד', דודיק, יוסי, מלכי, ג'ויס, יניתה.
נעדרו: פרנקי, לס.

1. מכבסה

לאור בקשתה של פיליס לתוספת כוח אדם, הוצע לבדוק אפשרות של רכישת מכונת כביסה אוטומטית, שעשויה לענות על החסר.

2. פיליס, פעילות ציבורית

אושר לפיליס יום בשבוע לפעילות ציבורית (עבודה עם מרכז לחנוך לידה) בתאום עם סידור העבודה.

3. הטיול למצרים

הוועדה פנתה למארגני הטיול למצרים בבקשה מחודשת לדחותו לדצמבר, היות ובאוקטובר מתבצעים קטיף האבוקדו וקטיף הכותנה.

4. פעילות הקיץ בבית הספר המקומי

הוועדה בתאום עם מרכזת בית הספר תמצא אחראי/ת לפעילות הקיץ

5. רות, נאי, חוג לדרמה

נתקבלה בקשת ביה"ס המקיף בחצור, שרות נאי תעבוד יום בשבוע בשנת הלימודים תשמ"ה בהפעלת חוג לדרמה.

6. נורמן ברק

נורמן יעבוד בחדר האוכל עם סיום הלהקה הנוכחית, כטרם כניסתו למפעל.

7. הרי ברק, הילדה ברק

הרי (אביו של נורמן) יעבוד באזנסטלציה. הילדה תעבוד במפעל.

8. אירגון טיולים

לאור אירגון טיול האומנויות למצרים ללא תאום עם מוסדות המשק המתאימים, וועדת כח אדם מודיעה בצורה חד משמעית, שלא ניתן לארגן טיול, או סיור, או כל פעילות משקית אחרת ללא תאום עם מוסדות המשק המתאימים (קריא, סדרן העבודה, מרכז המשק וועדת כח אדם).

כרטיסים הנאים לטיור האמנויות בירושלים

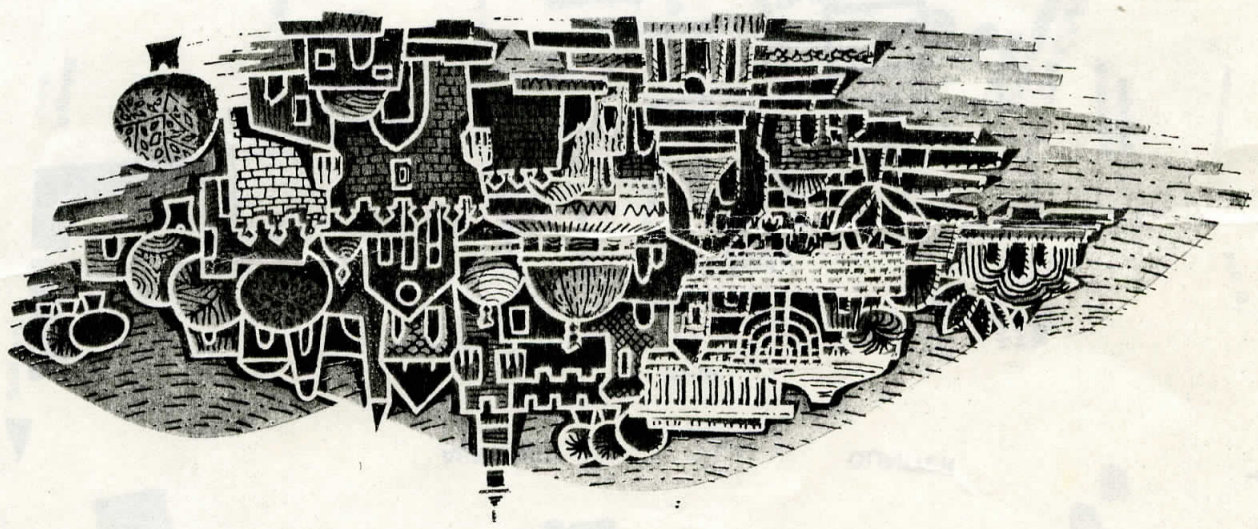
=====

לפניכם מפת האיזור שבו נטייר <--

בתוכנית:

הבית השדוף		10.30
ביתקור אצל 4 מאמני תרבע		11.00-11.45
הקרדן		12.00-12.30
טיור בשוק העתיקה		12.30-13.15
מפגש בשער יפו. הלכיה לחוצות הירער		13.15-13.30
חוצות הירער		13.30-13.45
פיקניק בפארק הטמור		13.45-14.45
מוזיאון ישראל		15.00-17.00

אל תשכחו כובעיים, שחיה מרובה ומעב רוח מרומם.

JERUSALEM

The Jewish Quarter Map

- * POLICE
- ☆ FIRST AID
- ① INFORMATION
- ② BUS STATION
- ☎ TELEPHONE
- ↩ DRINKING
- ☪ FOUNTAIN
- ♂ TOILET
- ♂ TOILET (MALE)
- SYN - SYNAGOGUE